

ρας ἡμέρας! Έν τούτοις δλίγα χιλιόμετρά πρὸς ἀνατολὰς ἡ Θάλασσα ἔτοι ἀνέν πάγων, ὁ δὲ πορθυὸς τοῦ Βεριγγίου ἀπεῖγε δύο ἡμερῶν πλοῦν! Τὴν παραμονὴν τούτως ἡδύναντο νὰ δικτυεύσωσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο πλέον ἀργά.

«Αποκελεισμένος τόσον πλησίον τοῦ σκοποῦ, ἔγραφεν δὲ Νορδενσκόλδ ἐν τινὶ ἐπιστολῇ του, ἦτο τι δι' ἐμὲ ἀνέλπιστον ἐν πάσαις ταῖς ἀρχικαῖς ἐκδρομαῖς, σπερ δύσκολωτατον νὰ ὑποφέρω. Πρέπει δημοσίᾳ παρηγορήσω ἐμαυτὸν διὰ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, μη προηγηθέντος ἀλλού πρὸ ἔμου εἰς τὰ πολικὰ ταξείδια. ἔχω δὲ περιπλέον καλὸν λιμένα διαχειμάσσεως καὶ ἀποσκοπῶ εἰς τὸ νὰ δύνηθω νὰ φύξω εἰς Ἰαπωνίαν τὸ ἐπόμενον ἔχο».

Παρετευασθησαν δύεν ἐκ παντὸς τρόπου πρὸς διαχείμασιν, μετ' οὐ πολὺ δὲ συνῆψε καὶ σγέσεις φιλιας πρὸς τοὺς Τσουκτσούς, τοὺς πασὶ τὴν παραλίαν ἐσκηνωμένους, οἵτινες ἐκφιλοῦν εἰς τὸ πλοίον τροφὰς καὶ μηλωτάς, θεὶς ἀντῆλλασσον πρὸς δύονταν, ἀστον, διὰ λαιμάργως κατεβρόγθιζον, καὶ πρὸ πάντων πρὸς καπνὸν, διότι αὐτόσες ἄνδρες καὶ γυναῖκες καπνίζουσι διὰ καπνοσύριγγος. Λαβούσθεν ταπετούσαν νά
Αὐτοὶ οἱ Τσουκτσοί εἶνε λαβὸς νομαδικὸς, πλανώμενοι εἰς τὰς ὅγχας τοῦ Κολυμπᾶ παρὰ τὸ στενὸν τοῦ Βεριγγίου πορθυοῦ, διὸ διέρχονται τὸν χειμῶνα δι' ἐλαχίθρων. Δι' ἀνταλλαγῆς ἐμπορεύονται πρὸς Ρώσους ἐμπόρους, εἰς τοὺς δηποίους πωλοῦσι δέρματα κάστορὸς κοδιέρμενα ἐκ τῆς ἀρκτῶς Ἀμερικῆς, καὶ τὰ δόπια ἐκουσίως ἀνταλλάσσουσιν ἀντὶ καπνοῦ. Ως φαίνεται δὲ, αὐτοὶ οἱ ἄγριοι ἐγίνωσκον τὴν Διερικὴν πολὺ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ περιφρίου Γενουηντίου. Εἶνε σχεδὸν βέβαιον, διτού πῆροχε πάντοτε συγκοινωνία τις σταθερὰ μισταζοῦ τῶν ἔγχωριών τῶν οἰκούντων περὶ τὸν πολικὸν κύκλον.

Οἱ Τσουκτσοί εἶνε δοστήριοι, φωμαλέοι, θεοῦς εὐθύμου ἀπαγέζε δὲ ὡς πάντες οἱ ἄγριοι, ἀλλ' ὑποχρεωτικοὶ καὶ εὐπειθεῖς. Ενδύονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ δερμάτων ταράνδων, ὡς οἱ Δάπωνες, φέρουσιν ὑποδήματα ἐκ δέρματος φάνκης, ὧνταὶ περιτημέδες εἶνε ἐκ μηλωτῆς ἀρκτῶν μεταχειρίζονται δι' ἐν τῇ ὥρᾳ τῶν βροχῶν μανδύας ἀδιαβρόχους καὶ ἐλαφροὺς ἔξι ὑμένος σπλάγχνων. Άι γυναῖκες εἶνε κατάστικτοι, ή δὲ ἐνδυμασία αὐτῶν εἶνε παρεμφερής τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Οἱ Τσουκτσοί δημοσίες λαβὸς οἰκούσιν ἐν καλύβαις, θεὶς διαλύσουσιν εὔκολως καὶ μεταφέρουσιν ἀπὸ τοῦ ἔνδος ἀκρού τῆς χώρας μέχρι τοῦ ἑτέρου. Εἶνε δὲ αἱ καλύβαι αὐτῶν κυλικαὶ καὶ εὐρύχωροι ἐκ δέρματος θαλασσίων ἵππων καὶ ταράνδων τεταμένου ἐπὶ διστείνου σκελετοῦ φυλαίνης ἢ ξύλων, καὶ κατασκευασμέναι στερεῶς καὶ ἀφιλούρως διότι ἀνάγκη ν' ἀντέγω-

σιν εἰς τὰς θυέλλας τῆς χιονὸς, αἴτινες ἔχουσι καταπληκτικὴν σφραγίδοτηντας οὐχ ἡττον δὲν στεροῦνται εὐγαρείας τινὸς καὶ εἰνε διεσκευασμέναι διὸ ἀριστεῖαν ποδὸς τοὺς δροῦς, οὓς ἀπαιτοῦσιν αἱ κλιματολογίαι περιστάσεις. Εἶνε πάντοτε διπλᾶς· ἡ περιέχουσα τὴν μικροτέραν χρησιμεύει εἰς ἐναπόθεσιν τῶν ζωτοροφιῶν καὶ διὰ τοὺς κύνας, ή δὲ ἐσωτερικὴ σκηνὴ πρὸς κατοικίαν. Η θερμοκρασία ἐν αὐτῇ εἶνε τόσον ὑψωμένη, καίτοι ἔκτος ψυχος δριμὺ καὶ παγετῶδες ἐπικρατεῖ, ὅπει οἱ Τσουκτσοί κοιμῶνται γυμνοί. Δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσι τὴν ἐκπεμπομένην ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ συμπικνουμένην ὑπὸ τὰ δερμάτινα ἐνδύματα θερμότητα, η̄ ἔτι μᾶλλον ἐπανέργανοιν αἱ καιόμεναι πήλιναι λυγνίατ, ὃν τὰς μύζας βρέχουσι δι' ἐλαίου φαλαίνης.

Οἱ Τσουκτσοί ἀγνοοῦσι τὴν χρῆσιν τῶν πυροβόλων ὄπλων, μεταχειρίζονται δὲ τὰ λόγχας μετὰ αἰχμῶν σιδηρῶν ἢ διστείνων πρὸς θήραν τῶν ἀρκτῶν, ή κάμακας, ή ἀκόντια πρὸς θήραν τῶν θαλασσίων ἵππων, καὶ σφενδόνας πρὸς θήραν τῶν πτηνῶν. Ενασχολοῦνται δὲ κυρίως εἰς θήραν καὶ ἀλιείαν μεγάλων θαλασσίων ζώων, ὃν τὸ ἔλαιον, ή σάρξ καὶ τὸ δέρμα εἶνε αὐτοῖς πολυτιμότατα· πάντες δημοσίες εἶνε ἐν γένει ποιμένες, ἀνατρέφοντες ἀγέλας ταράνδων, οὓς ἐξημερώνουσι μόνον καὶ μάνον διὰ τὰς καλῆς μεταχειρίσεως.

Ἐλαφίδα συρόμενα ὑπὸ κυνῶν δέρματικῶν καὶ ρωμαλέων ἐδίδοντο πολλάκις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐρευνητῶν, καὶ δὲ Νορδενσκόλδ ἐπωφελήθη οὐχὶ ἀπαξίαπὸ τὰς ὑποχρεωτικὰς ταύτας προσφορὰς τῶν φίλων Τσουκτσῶν, διποτις ἐκδεσμὴ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. «Οἱ Τσουκτσοί, ἔγραφεν, εἶνε ἐπιτηδεύτατοι περὶ τὴν κατασκευὴν ἐλαφρῶν ἀμαξῶν, θεὶς κατασκευάζουσιν ἐκ ξύλου καλύθρας, οὐδόλως ποιούντες χρῆσιν ἢ λιλῶν. Οὐδὲν δὲ εὐκολώτερον τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν διότι τὰ ἐλαφρῆα δὲν σύγκεινται ἐξ ἑνὸς μόνου τεμαχίου ξύλου, ἀλλ' ἐκ πολλῶν, ὃν τὰ θραύσματα καθ' ὅδον συνδέουσι διὰ λωρίδων. Οὐδεμίαν φροντίδα λαμβάνουσι περὶ τῶν κυνῶν αὐτῶν, ὑποδεεστέρων ὅντων τῶν ἐν τῇ Νέᾳ Γῇ δημοφύλων. Καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ήμένην διεκμονὴν ἐν ταῖς χώραις ταύταις, δὲν εἰδον τοὺς Τσουκτσούς νὰ δώσωσι τροφὴν εἰς τοὺς εὐπειθεῖς αὐτοὺς ὑπηρέτας, οἵτινες ἀδικούπως ἐτρέχουν καὶ ἀνεύρισκον τροφὴν ἀνασκάπτοντες τὴν χιονὰ».

Οἱ Τσουκτσοί κατὰ τὸ πλεῖστον λέγονται χριστιανοὶ, φαίνεται δημοσίες διότι μετὰ τοῦ Θεοῦ ήλθον καὶ εἰς τινὰ συμβίτεσμὸν, διότι παρ' αὐτοῖς η πολυγαμία δὲν θεωρεῖται ως πρᾶξις τις μωρητέα.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 τὸ θερμότερον κατέβη εἰς 45 βαθμούς καὶ αἱ θυέλλαι ἐκ χιονὸς εἶχον πάντας ἐπὶ ποδός. Χάρις δὲ εἰς